

רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲרֵךְ – אֲשֶׁרֶיךָ אֲבָרְהָם אָבִינוּ!

ספור על אהבת תורה (מתוך תלמוד בבלי, מסכת חגיגה)

רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲרָד:
תְּלִמִּידוֹ הָאֵהוּב, חָכָם וְצַמָּא לְדַבֵּר ה'.

רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זִכְאִי:
גָּדוֹל הַדּוֹר וְרַבּוֹ שֶׁל רַבִּי אֶלְעָזָר.

יום אחד, הלכו הרב ותלמידו בדרך.
בן יוחנן רכב על החמור ורבי אלעזר הוביל אותו.

פָּנֵה רַבִּי אֶלְעָזָר אֶל רַבּוֹ
בְּבִקְשָׁה מְיֻחָדָת:
רַבִּי, שְׁנֵה לִי פֶרֶק אֶחָד
בְּמַעֲשֵׂה מִרְכָּבָה!
(סִדּוֹת הַתּוֹרָה הַגְּבוּהִים בְּיֻתֵּר).

הַנְּשִׁיב הָרֵב: אֲסוּר לְלַמֵּד סוּדוֹת אֵלּוּ כָּל אֶחָד...

הַסוּד נִפְתָּח רַק לְמִי שֶׁהוּא:

1. חָכָם (לֹמֵד תּוֹרָה).
2. מִבֵּין מַדְעָתוֹ (בַּעַל מַדּוֹת טוֹבוֹת וְהַבְנָה עֲמוּקָה).

בִּקֵּשׁ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּעֵנּוּה:
רַבִּי, תִּרְשָׁה לִי לֹמֵר לְפָנֶיךָ
דְּבַר אֶחָד שְׂכָבֵר לְמַדְתָּנִי?

חֵיִיךָ הָרַב וְהַסְכִּים:
אֲמוֹר!

מִיד יָרֵד רֶבֶן יוֹחָנָן מֵעַל הַחֲמֹר, נִתְעַטֵּף בְּטָלִית, וְיֹשֵׁב עַל אֶבֶן תַּחַת עֵץ הַזֵּית.

הַתְּפִלָּא רַבִּי אֶלְעָזָר
עַל הַשְּׁנוּי הַפְּתְּאוּמִי:
"רַבִּי! מִפְּנֵי מָה יֵרֶדֶת
מֵעַל הַחֲמוֹר?"

הַשֵּׁיב הָרַב בִּירְאֵת שָׁמַיִם: אַתָּה הָלוֹךְ לְדֹרֶשׁ דְּבָרֵי קִדְשָׁה! הַשְׁכִּינָה כָּאן
אֵן אֲתָנוּ, וּמִלְאַכֵּי הַשָּׁרֵת מִקְשִׁיבִים... אֵיךְ אוֹכֵל לְשֹׁבֶת עַל הַחֲמוּר?!?

מִיד פֶּתַח רֶבִי אֶלְעָזָר וְדָרַשׁ בַּתּוֹרָה.
וַיֵּרְדָה אֵשׁ קְדוֹשָׁה מִן הַשָּׁמַיִם וְהִקִּיפָה אֶת כָּל הָעֵצִים שְׂבֻשָּׁדָה!

הַעֲצִים שֶׁבִּשְׂדֵּה פֶּתַח כָּלם בְּשִׁירָה נִפְלְאָה לָהּ.
וּמִלֵּאָהּ מֵתוֹךְ הָאֵשׁ קָרָא בְּקוֹל: אָמֵת! אֱלֹהֵי סוּדוֹת הַתּוֹרָה!

קָם רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זִכְאִי בְּהִתְרַגְּשׁוֹת, נִגַּשׁ לְתַלְמִידוֹ רַבִּי
אֶלְעָזָר, וְנָשַׁק לוֹ עַל רֹאשׁוֹ מִתּוֹךְ שְׂמָחָה עֲצוּמָה.

"בְּרוּךְ ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל!

קָרָא הָרַב.

"אֲשֶׁרִיד אֲבָרְהָם אָבִינוּ,

שֶׁרָבִי אֶלְעָזָר בֶּן עֶרְדָּה

הוּא הֵנָכְד שְׁלָה!

מָה הִיָּה כָּל כֶּךְ מִיּוֹחַד בְּרַבִּי אֶלְעָזָר?

הוא לא רק לַמַּד אֶת הַתּוֹרָה, הוא גַּם עָשָׂה אוֹתָהּ! (מִבְּחֵן הַדּוֹרֵשׁ וְהַמְקַיִּים)

רק מְדַבֵּר

נָאָה דּוֹרֵשׁ

אֵין נָאָה מְקַיִּים

רק עוֹשֶׂה

נָאָה מְקַיִּים

אֵין נָאָה דּוֹרֵשׁ

הַשָּׁלֵם - רַבִּי אֶלְעָזָר!

נָאָה דּוֹרֵשׁ

וְנָאָה מְקַיִּים!

איך נהיה כמו רבי אלעזר?

הוא: רבי אלעזר למד תורה –
וחי אותה בכל מעשיו.

אנחנו: צריכים להשתדל
שהמעשים שלנו יהיו יפים וטובים בדיוק
כמו הדברים שאנחנו לומדים.

אתה! מה הדבר הקטן שלמדת היום,
שתוכל לקיים במעשה כבר הערב?

